

pították meg, úgy a házbérjövdelemből ezen a címen sincs levonásnak helye, mert a törvény erre módot nem nyújt.

A házbirtokra eső közterheket a jövedelemadóalapról akkor is le kell vonni, ha a vallomásnak a házjövdelemre eső része nem számszerű. (Közigazgatási Bíróság 983/1929. P. szám.) Panaszos azt kéri, hogy a házbirtokra eső közterhek a jövedelemadó alapról vonassanak le. Minthogy a J. V. H. Ö. 18. §-a értelmében a házbérjövdelem a hivatalos adatok alapján állítandó be az adóalapok közé, — a bevallás ezen tétele közömbös s így figyelemmel a J. V. H. Ö. 12. §-ának 3. pontjához fűzött utasítás rendelkezéseire is, helyet kellett adni a panaszos azon kérelmének, hogy a 31.865 P jövedelemadóalapról a házbirtok után fizetett 2221 P közszolgáltatás levonassék és így a jövedelemadó alapja 29.644 P-re csökken, aminek 2100 P az adótétele.

Életbiztosítási díj a jövedelemadóalapról nem vonható le. (Közigazgatási Bíróság 1.151/1929. P. szám.) Panaszos kifogásolja, hogy az 1927. évben kifizetett 783 P. 84 fillér életbiztosítási díjat mint magánjogi címen alapuló terhet a J. V. H. Ö. 13. §-a ellenére nem vonták le a jövedelemből.

A bíróság ezt a panaszt alaptalannak tartja. A J. V. H. Ö. 13. §-ának 1. bekezdésében említett magánjogi címen alapuló terhek alatt olyan kiadásokat kell érteni, amelyeket az adózó magánjogi kötelezettségéből kifolyólag fizetett ki és amelyek csökkentették az adózó jövedelmét anélkül, hogy ezzel szemben vagyongyarapodás állott volna elő. Az életbiztosítási díj szintén magánjogi kötelezettségen alapul ugyan és a jövedelmet is csökkenti, de viszont az adózó javára követelés, tehát vagyongyarapodás származik belőle. Az életbiztosítás a jövedelem tökécsítésének egyik módja.

A jövedelemadóról szóló 1909. évi X. t.-c. és az azt módosító 1920. évi XXIII. t.-c. az életbiztosítási díjak levonását évi 200, illetve 400 K erejéig megengedte ugyan, de a magánjogi címen alapuló terhektől elkülönítve külön pontban tárgyalta ezt, annak bizonyosságául, hogy ez a kétféle teher nem vehető azonos elbírálás alá. Az 1925. év óta hatályban levő hivatalos összeállítás az életbiztosítási díjak levonását biztosító rendelkezést nem tartalmaz, ennélfogva ezen a címen levonásnak nincs helye.

Ingó árveréseknél a vételi illetéket az árvereltető fél tartozik megfizetni akkor is, ha az árverésen a vételár tényleg nem folyt be. (Közigazgatási Bíróság 14.690/1928. P. szám.) Az illetékkiszabás kir. közjegyző közbenjöttével a késedelmes vevő terhére történt eladó fél meghatalmazása alapján eljáró dr. K. Z. ügyvéd rendelkezése alapján fogatosított nyilvános árverésről (értékesítésről) felvett jegyzőkönyvbe foglalt ingóságra létesült adásvételi ügylet után történt és az illetékért panaszosnak felelősége azért állapított meg, mert meghatalmazottjának ajánlata